

дохж непокорливо рамо, и ожесточихж
 30 вратъ-ть си, та не чухж. Но и много го-
 дины гы тыршъ ты, и засвидѣтелства
 *противъ тѣхъ чрѣзъ Духъ-ть си, *чрѣзъ
 пророцы-ть си; но не дадохж слушаніе:
 заради това гы прѣдаде ты въ рѣкѣ-тѣ
 31 на людіе-тѣ на земли-тѣ. Но заради мно-
 го-то твои щедроты *не гы направи да
 ся дозвршать, нито гы остави; зашото
 си *Богъ щедръ и милостивъ.
 32 Сего прочее, Боже нашъ, великий,
 *крѣпкыи, и страшныи Боже, който па-
 зиши завѣтъ-ть и милость-тѣ, да ся не
 вмѣни малко прѣдъ тебе всичко-то зло-
 страданіе, което снамѣри нась, царіе-тѣ
 ни, князове-тѣ ни, и священники-тѣ ни,
 и пророцы-тѣ ни, и отцы-тѣ ни, и всич-
 ки-тѣ твои людіе, *отъ дні-тѣ на Асси-
 33 рийскѣ-тѣ царіе до тойзи день. ^иНаисти-
 ихъ си праведенье въ всичко което дойде
 вързъ нась; зашото ты направи истини,
 34 а *нѣй направихъ нечестіе. И царіе-
 тѣ ни, князове-тѣ ни, священники-тѣ ни,
 отци-тѣ ни не упазижъ законъ-ть ти, и не
 дадохж вниманіе на твои-тѣ заповѣди, и
 на свидѣтелства-та ти, съ които си засви-
 35 дѣтельствовалъ противъ тѣхъ. Зашото въ
 царство-то си тѣ, и *въ голѣмѣ-тѣ твоїхъ
 благость коѣкто имъ даде ты, и *въ ши-
 рокѣ-тѣ и тѣлѣ-тѣ земїжъ коѣкто даде
 ты прѣдъ тѣхъ, *не ти послужихъ, нито
 ся обѣрнажъ отъ лукавы-тѣ си дѣла.
 36 Esto, *раби смы тойзи день: и ^аз земїж-
 тѣ коѣкто даде ты на отцы-тѣ ни за да
 ядѣть плодъ-ть й и добры-тѣ й нѣща,
 37 esto, раби смы върху нѣжъ: И тя ^адава го-
 лѣмо изобиліе на царіе-тѣ които тури ты
 върху нась за грѣхове-тѣ ни: и *властву-
 вать надъ тѣла-та ни, и надъ скотове-тѣ
 ни, споредь щѣніе-то си: и нѣй смы въ
 голѣмо утѣшеніе.
 38 За всичко това нѣй *правимъ завѣтъ
 върень, и пишемъ: и *ударятъ си печа-
 ти-тѣ князове-тѣ ни, Левити-тѣ ци и свя-
 щенники-тѣ ни.

ГЛАВА 10.

1 А тѣзи които ударихж печати бѣхж:
 *Неемія управитель-ть *Ахаліевъ-ть синъ,
 2 и Седекія, *Сераія, Азарія, Іеремія,
 3 Пасхоръ, Амарія, Мелхія, (4) Хаттусъ,
 5 Севанія, Маллухъ, Харимъ, Меримоєъ,
 6 Авдія, Даніїль, Ганиаонъ, Варухъ,

^а 4 Цар. 17; 13. 2 Лѣт. 36;
 15. Іср. 7; 25. 25; 4.
^б Виж. Дѣян. 7; 51. 1 Пет.
 1; 11. 2 Пет. 1; 21.
^в Иса. 5; 5. 42; 24.
^г Іср. 4; 27. 5; 10, 18.
^д Ст. 17.
^е Иса. 3; 6, 7. Гл. 1; 5.
^ж 4 Цар. 17; 3.
^и Иса. 119; 137. Дан. 9; 14.
^к Псал. 106; 6. Дан. 9; 5,
 6, 8.

7 Месулламъ, Авія, Міамінъ, (8) Маазія,
 Велтай, Семаія: тѣ бѣхж священници.
 9 А Левити: Иисусъ Азаніевъ-ть синъ,
 Вануй отъ Инаадовы-тѣ сынове, Кад-
 міль: И брати-та имъ Севанія, Одія, Ке-
 11 лита, Фелая, Аナンъ, Михей, Реовъ, Аса-
 вія, Закхуръ, Серевія, Севанія, (13) Одія,
 Ваній, Венину.
 14 Началици на людіе-тѣ: ^аФаросъ, Фа-
 15 аэль-моавъ, Еламъ, Затеу, Ваній, Вунній,
 16 Азгадъ, Вивай, Адонія, Вагуй, Адинъ,
 17 Атиръ, Езекія, Азуръ, (18) Одія, Асумъ,
 19 Висай, Арифъ, Анаоею, Невай, (20) Маг-
 21 фіасъ, Месулламъ, Изиръ, Месизавель,
 22 Садокъ, Гаддуа, Фелаея, Аанаія, Анаія,
 23 Осія, Аланія, Ассувъ, (24) Аллюисъ, Фи-
 25 лея, Совівъ, Рейумъ, Асавна, Маасія,
 26 И Ахія, Аナンъ, Гананъ, (27) Маллухъ,
 Харимъ, Ваана.
 28 И *остатькъ-тѣ на людіе-тѣ: священ-
 ници-тѣ, Левити-тѣ, вратари-тѣ пѣвци-тѣ,
 Неєнними-тѣ, ^и всички които еж ся от-
 ляжчили отъ людіе-тѣ на мѣста-та, къмъ
 Божій-ть законъ, жены-тѣ имъ, сынове-
 ти имъ, и дѣщери-тѣ имъ, всякой който
 29 знаеше и разумѣваше, Съединихъ ся съ
 братія-та си, голѣмцы-тѣ си, и ^авлѣзохж
 въ проклѣтіј и клѣтвѣ, ^ида ходять въ
 Божій-ть законъ, даденый-ть чрѣзъ рѣ-
 30 кѣ-тѣ на Моисея рабъ-ть Божій, и да
 съхраняватъ и да вършать всички-тѣ зап-
 31 новѣди на Іеовѣ, Господа нашего, и сѫд-
 бы-тѣ му, и повѣдѣнія-та му: И да не
 дадемъ ^идѣщери-тѣ си на людіе-тѣ на
 земїж-тѣ, и дѣщери-тѣ имъ да не зе-
 32 мемъ за сынове-тѣ си: И ако ^илюдіе-тѣ
 отъ земїж-тѣ донесѣтъ нѣща за прода-
 ваніе, или какваж да е хранж да прода-
 дѣтъ въ сѫбботенъ день, да не земемъ
 отъ тѣхъ въ сѫбботѣ, и въ свѧтъ день:
 и да оставимъ ^и*седмо-то лѣто, и ^ииска-
 ние-то на всякой дѣлгѣ.
 32 Наредихъ още за себе си, да ся на-
 товоримъ да давамъ всяко лѣто единъ
 третинъ отъ сикль, за службѣ-тѣ на
 33 домъ-тѣ на Бога нашего, За ^ихлѣбове-тѣ
 на прѣдложеніе-то и за всегдашно-то
 хлѣбно приношеніе, и ^иза всегдашно-то
 всесъженіе на сѫбботы-тѣ, на новомъ-
 сечія-та, за праздницы-тѣ, и за свѧты-тѣ
 нѣща, и за приношенія-та за грѣхъ, за да
 правимъ умилостиеніе за Израїля, и за
 всичко-то дѣло на домъ-тѣ на Бога на-
 34 шего. И мѣтихъ жрѣбія между свя-
 ти.

^а Гл. 8; 9.
^б Гл. 1; 1.
^в Виж. Гл. 12; 1 — 21.
^г Виж. Езд. 2; 3 и др. Гл.
 7; 8 и др.
^д Езд. 2; 36 — 43.
^е Езд. 9; 1; 10; 11, 12, 19.
 Гл. 13; 3.
^ж Втор. 29; 12, 14. Гл. 5; 12,
 13. Псал. 119; 106.
^к 4 Цар. 23; 8. 2 Лѣт. 34;
 31.

^и Иса. 34; 16, Втор. 7; 3.
 Езд. 9; 12, 14.
^і Иса. 20; 10. Лев. 23; 3,
 Втор. 5; 12. Гл. 13; 15
 и др.
^к Иса. 23; 10, 11. Лев. 25; 4.
 Втор. 15; 1, 2. Гл. 5;
 12.
^л Лев. 24; 5 и др. 2 Лѣт.
 2; 4.
^м Виж. Числ. 28. 22.